

Školní kolo Psychologické olympiády v roce 2018

Téma letošního ročníku Psychologické olympiády patřilo pro většinu z nás poněkud svízelné otázce „Kam kráčíme?“. Bylo proto velmi zajímavé poslouchat odpovědi na tuto otázku pronášených z úst mladých lidí ve věku od 16 let.

Školní kolo Psychologické olympiády se na naší škole konalo 31. ledna 2018 pod vedením Mgr. Hany Bažantové. Postoupilo do něj celkem 19 autorů z druhých a třetích ročníků oborů *Zdravotnický asistent* a *Zdravotnické lyceum*. Dvě dívky se soutěže z osobních a zdravotních důvodů účastnit nemohly, přesto jejich práce v závěru zazněly. Ráda bych jmenovala a ocenila zejména Karolínu Vittkovou ze ZA 2. B, jež se soutěže bohužel osobně účastnit nemohla a jejíž práce na posluchače i porotu z řad pedagogů a studentů hluboce zapůsobila. V podtextu názvu práce Karolíny se objevil dodatek, který cituji: „aneb, cesta ke štěstí“. Je osobní zpověď Karolíny, jejíž důvěry si ze svého pohledu osobně velmi cením.

Některé práce se zaměřovaly na to, „kam kráčím já“ jako mladý člověk, kam směřují mé kroky, co chci v životě dokázat, kam až chci dojít. V některých se jednalo o osobní zpověď. Je nutno konstatovat, že v tomto případě bylo zapotřebí značné odvahy, aby se žáci před ostatními víceméně cizími lidmi otevřeli a šli tak „s kůží na trh“. Já si toho, že se naši žáci dokázali otevřít a napsat svá tajemství a bolesti, která jsou ukrytá hluboko v nich, velmi vážím. O to víc mne po pohnutých osudech těšila slova, v nichž autoři oceňovali své rodiče. V jiných pracích se autoři orientovali na lidi, s nimiž se ve svém životě setkali či se kterými sdíleli jejich osud. Zazněla však i práce studentky čtvrtého ročníku Karolíny Tiché (ZA 4. B), která se sama chtěla letošního ročníku zúčastnit (v loňském roce se umístila na 2. místě). Její práce měla velmi vysokou úroveň. Zaměřila se v ní na to, kam kráčí naše země, naše republika a lidé v ní.

Psychologické olympiádě na naší škole předsedala paní Mgr. Iva Koptová, která nás velice potěšila pochvalnými slovy mířenými na vysokou úroveň žákovských prací. Byli jsme však rádi nejen za tato slova, ale též za její účast a způsob dikce, s níž promlouvala k našim žákům. Na závěr bych ráda uvedla větu, která snad vyvolá ve čtenářích úsměv. *Nejčastěji v pracích zaznělo, že naši studenti „kráčeli“ když byli malí za svým snem stát se kosmonautem nebo princeznou....*

Autor a porotce č. 2: Mgr. Alena Vekrbauerová

Editor: Mgr. Hana Štástková

VÝSLEDKOVÁ LISTINA (1. – 3. místo)

1. místo	Kateřina Komová	ZA 3. A	POSTUP REGIONÁLNÍ KOLO
2. místo	Jana Staňková	ZA 2. B	POSTUP REGIONÁLNÍ KOLO
	Petra Linhartová	ZA 3. B	Náhradník regionální kolo
	Markéta Hudlerová	ZL 3. B	
3. místo	Anežka Malá	ZA 2. B	
	Michaela Macháčová	ZL 3. A	

MÍSTO FOTODOKUMENTACE (ONEMOCNĚL NÁM FOTOGRAF) SI DOVOLÍM MOUDRA Z „PERA STUDENTŮ“:

„A teď pojdme všichni společnými silami udělat z České republiky zemi, ze které nikdo nebude utíkat do zahraničí za lepšími podmínkami, která bude prosperovat, všichni tu budou pracovat, mít šťastné rodiny, málo produktů dovážet a hodně vyvážet – být soběstační, zklamat všechny, kteří nás podceňují a docílit toho, aby měla Česká republika ve světě renomé, aby české produkty byly zárukou kvality a abychom ostatní šokovali tím, že i malá země dokáže velké věci.“

Karolína Tichá ZA 4. A

„Nevím..“ (první slovo práce studenta)

„Dnes lidé soudí dříve, než někoho poznají. Takže je vlastně úplně jedno, co bych vám tu napsal, protože ostatní už teď ví, kam mě život zavede. Tak se zeptejte ostatních. A jestli by někoho stejně zajímala má odpověď, tak je to první slovo téhle práce.“

Petr Sentenský ZL 3. B

„Konkrétní dotaz na to, na co nezná skoro nikdo odpověď. Nejlepší odpovědí se mi zdá. „Vpřed.“

Alena Kunclová ZA 3. B

„Chci sobě a ostatním dokázat, že i přes nesnadné začátky můžeme dokázat velké věci. Vše je jen o tom, projít tu cestu ať je jakkoliv trnitá a na jejím konci stát s hlavou vzhůru a s úsměvem na tváři a hlavně štěstím v srdci.“

„Jsem něžný, jsem krutý, ale jsem život. Pláčeš? I v slzách je síla. Tak žij.“

Jana Staňková ZA 2. B

„V našem věku moc neuvažujeme o tom, jaký je smysl našeho života a čeho bychom chtěli jednou dosáhnout i přesto, že už jsme téměř dospělí lidé. A proto je pro mne tak těžké psát práci na toto téma. Protože v našem věku mnohdy řešíme problémy typu, co si vezmu na sebe, až půjdu na rande, jak se stihnu naučit na všechny testy do školy nebo jestli mi ten Vietnámec na rohu prodá v pátek večer flašku vína.“

Štěpánka Veselá ZA 2. B

„Někteří lidé mají úplně obyčejné sny, touží se stát hasičem, policistou, kovářem, traktoristou nebo maminkou. Ano, nepřepsala jsem se. Většina dívek touží stát se obyčejnou maminkou, která dobře vaří, a když je jejímu broučkovi ouvej, chce tu být pro něj jako opora vždy a všude. Chce být tou osobou, na které se její zlatíčko může vždycky spolehnout a být si jisté, že je v bezpečí. Chce mu stírat slzičky a vidět v jeho očích tu jiskřičku když zjistí, že jeho maminka je jeho strážný anděl, který ho nikdy neopustí a bude ho vždycky střežit.“

„Asi hodně lidí namítne, že jejich dětské sny byly hloupé a pošetilé, že sny a cíle, které si vybudovali během dospívání nebo i později jsou pro ně důležitější. Já dětské sny považuji za důležité, protože díky nim jsem sama sebou.“

V návaznosti na text v práci pokračují slova autorky: „Vzpomenete si totiž na své dětské sny, které se postupně stávají skutečností. V takový moment se můžete podívat sami sobě do očí, do očí toho malého dítěte, které v každém z nás zůstává.“

Anežka Malá ZA 2. B

„Takže kam kráčí právě teď? Na hřbitov. Rozloučit se se svým dědou, ale i přes velkou bolest věřím, že někde na světě se místo něj narodil někdo další, který si život užije alespoň z poloviny tak, jako on. Je jen na každém z nás, kam budeme kráčet a kam až dojdeme. A kam bych chtěla dojít já? Co nejdál to půjde!“

Petra Linhartová ZA 3. B

„Nechci a nikdy bych si nedovolila po vás chtít útěchu či lítost, ale prosím: Chovejte se k ostatním tak, jak chcete, aby se chovali oni k vám. Neodsuzujte. Neposmívejte se. Věřte. A pomozte mi tím najít to vytoužené štěstí, ke kterému kráčí.“

Karolína Vittková ZA 2. B